

“NARAHAT OLMA, NAXÇIVANDAYAM!”

Naxçıvanda məni təsadüfi adamlar qarşıladı, tanımadığım adamlar, naxçıvanlılar... Onlarla, Naxçıvan hava limanında təyyarədən düşən kimi tanış oldum, Bakıdan göndərilmiş bir əmanəti verdim. Naxçıvan ləhcəsində “Qardaş, ilk dəfədi Naxçıvana gəlmisən, buraları tanımırsan, səni tək buraxa bilmərik!” – dedilər, öz avtomobillərində otelə qədər apardılar.

Otelə yerləşdikdən bir saat sonra zəng gəldi: “Qardaş, otelə yerləşdin? Heç bir problem olmadı ki? Hər şey qaydasındadır?”... Bu istiqanlıq məni, sadəcə, təəccübləndirdi.

Həqiqətən, səmimi etiraf edirəm ki, mən Naxçıvanı bu cür düşünməmişdim. Hətta ezamiyyətə bir az da həvəssiz gedirdim. Tamam başqa təəssüratlarla qayıtdım. Görüb, gəzib, tanıyandan sonra elə oradaca özümə söz verdim ki, Bakıya qayıdan kimi bu yazını yazacağam.

Naxçıvan, qanunun ali olduğu bir yerdir. Burada qanun həm məmur üçün, həm müəllim üçün, həm də fəhlə üçün eynidir. Hər kəsin qanuna eyni cür tabe olması qanunun gözəlliyidir.

Ezamiyyətə Naxçıvan Özəl Universitetinin (NÖU) dəvəti ilə getmişdim. Məni Təbriz otelində NÖU-nun pedaqoji fakültəsinin tyutoru, YAP ərazi təşkilatının sədri Mehman Sərxanoğlu qarşıladı. Onun da isti münasibətini görəndə anladım ki, hava limanından məni otelə gətirən digər naxçıvanlılar təsadüfən qonaqpərvər deyilmişlər. Demək ki, Naxçıvan öz qonaqpərvərliyi ilə seçilmiş.

Küçələrin təmizliyi, adamların sakitliyi, şəhərin səliqəsi məni heyrətə gətirdi. Küçələr tər-təmiz idi. Adamlar gülümsəyirdi. Bu rahatlıq canıma hopdu, hiss etdim ki, insanların özünü təhlükəsiz hiss etdiyi bir yerdəyəm.

Mən adətən vətəndən kənara çıxanda çox darıxıram. Hər yerdə bir qəriblik hiss edirəm. Ölkədən qıraqda olanda ilk növbədə Azərbaycan, sonra Bakı, daha sonra evimiz və nəhayət yatdığım çarpayı üçün darıxıram. Naxçıvanda qaldığım ilk gün, yatmadan öncə otel otağının pəncərəsini açıb dərinə nəfəs alanda başa düşdüm ki, Bakıdan kənarda da başımı rahat qoyub yata biləcəyim ikinci bir yer də varmış...

Naxçıvanın Nuh peyğəmbərlə bağlılığı bu yerlərə marağımı daha da artırdı. Mehman müəllimlə şəhəri gəzərkən dedi ki, yaxınlıqda Nuh peyğəmbərin qəbirüstü abidəsi var. Xahiş etdim ki, gedib ziyarət edək. Mehman müəllim elə oradanca görünən Haçadağa əliylə işarə edib, o haqda maraqlı bir hadisə

danışdı. Deyilənə görə, Nuh peyğəmbərin gəmisini nəyəsə toxunur və Nuh peyğəmbər deyir: “İnan, dağdır”. Ona görə də, Haçadağın digər bir adı İnandağdır. Daha sonra Möminəxatun türbəsini və açıq hava muzeyini ziyarət elədik.

Naxçıvan əsl Qafqaz diyarıdır. Burada kişilər mərəd, qadınlar zərifdirlər. Vətənpərvərlik hər məqamda hiss olunur. Adamlar övladlarını vətənpərvər böyüdürlər. Vətənpərvərlik naxçıvanlıların qanındadır.

Hər addımda abidələrin olması Naxçıvanın qədim tarixindən xəbər verir. Ermənilərin niyə Naxçıvan iddiasına düşdüyünü anlamaq çətin deyil, bunun üçün gedib Naxçıvanı görmək lazımdır. “Qızlar bulağı” deyilən yer isə, sadəcə, cənnətin bir parçasıdır. Sıldırım daş qayalardan süzülən saf su aşağıdan damcı-damcı tökülür. Rəvayətlərə görə, ta qədimdən belə bir inanc qalıb ki, bütün gənc qızlar mütləq bu bulaqdan su içməli imiş.

Ezamiyyətin ikinci günü NÖU-nun rektoru professor İsmayıl Əliyevlə görüşdük. Naxçıvanda artıq alışdığım doğma münasibətin bir daha şahidi oldum. Bir az Bakıdan, təmsil elədiyim Xəzər Universitetindən danışdıq. Dedi ki, çalışmalıyıq Naxçıvanı Bakıda olduğu kimi tanınsınlar. Çox haqlı idi. Məhz bu məqsədlə yeni bir layihəyə başladım: Naxçıvan Özəl Universitetinin tələbələri hər həftə Naxçıvan barədə bir veriliş hazırlayacaqlarını, biz isə Xəzər Universitetinin radiosu olaraq həmin verilişi efrədə yayımlayacağımızı öz üzərimizə götürdük.

Tələbələrlə iki gün trening təşkil olundu. Onların radioya, aparıcılığa nə qədər həvəs göstərdiklərinə və iki gün ərzində həm səsyazma, həm də radio montajı barədə ümumi bilgiləri necə qavradıqlarına təəccübləndim. Bakıya qayıdan kimi mənə yazdılar ki, Novruz bayramının Naxçıvanda necə keçirilməsi barədə ilk verilişlərini hazırlayırlar.

Ezamiyyətimin sonuncu günü axşam Naxçıvanın küçələrində gəzişdim. Bir daha əmin oldum ki, Naxçıvan çox doğmadır. Elə bu məqamda Bakıdan, harasa gedəndə həmişə nigaran qalan anam zəng vurdu: “Narahat olma, Naxçıvandayam” – dedim. Bunu necə qürurla və rahat şəkildə dediyimin sonradan fərqi vardı...

Alik Əlioğlu,
Xəzər Universiteti Elektron Media
Mərkəzinin direktoru